

NEKROLOGI

MARIA RZEPIŃSKA 1914—1993

Komisja Teorii i Historii Sztuki przy Oddziale Polskiej Akademii Nauk w Krakowie i Komitet Redakcyjny wydawanego przez nią rocznika *Folia Historiae Artium* poniosły bolesną stratę. Po długiej chorobie odeszła od nas Maria Rzepińska, emerytowany profesor zwyczajny Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Zmarła należała do wyróżniających się osobowości polskiej historii sztuki, a swoim dorobkiem naukowym zapisała

się na trwałe w badaniach nad teorią sztuki renesansowej i nowożytnym malarstwem europejskim.

Urodzona 14 grudnia 1914 roku we Lwowie, jako córka Maksymiliana Tytusa Hubera, profesora Politechniki Lwowskiej, i Marii Władysławy z domu Łuszczkiewicz, w latach 1933—1937 odbyła studia wyższe na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, składając trzy egzaminy cząstkowe magisterskie z zakresu polonistyki i sześć egzaminów cząstkowych magisterskich z zakresu historii sztuki. Słuchała wówczas wykładów m. in. Kazimierza Ajdukiewicza, Romana Ingardena, Juliusza Klejnera, Władysława Podlacha i Witolda Taszyckiego. Uzyskawszy absolutorium we wrześniu 1937 roku, wyjechała do Rzymu, gdzie jako hospitantka studiowała historię sztuki na Uniwersytecie Sapienza. Po powrocie do Lwowa, w przeddzień wybuchu drugiej wojny światowej, przedłożyła pracę magisterską o malarstwie Cosima Tury i po złożeniu egzaminu dyplomowego „nabyła prawa do dyplomu magistra filozofii w zakresie historii sztuki w dniu 15 grudnia 1939 r.”

W warunkach narzuconych wojną, uzyskawszy magisterium, Maria Rzepińska podjęła pracę zawodową najpierw w Muzeum Przemysłu Artystycznego pod kierunkiem Ksawerego Piwockiego, następnie zaś w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich (1940—1941), będącym wówczas filią lwowską Kijowskiej Akademii Nauk, a po wkroczeniu Niemców do Lwowa wyjechała do rodziny w Krakowie, gdzie zatrudniona była jako maszynistka w biurze patentowym inż. Głowackiego (1942—1945).

Po uwolnieniu Krakowa od okupacji niemieckiej natychmiast podjęła pracę w Wojewódzkim Wydziale Kultury i Sztuki w charakterze referenta do spraw muzealnych (1945—1946). Rów-